

2011. október 25., kedd

A munkavállalók mobilitásának előmozdítása

P7_TA(2011)0455

Az Európai Parlament 2011. október 25-i állásfoglalása a munkavállalók Európai Unión belüli mobilitásának előmozdításáról (2010/2273(INI))

(2013/C 131 E/04)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 21., 45. és 47. cikkére, valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 15., 21., 29., 34., és 45. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 151. cikkére,
- tekintettel a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1612/68/EGK, 1968. október 15-i tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,
- tekintettel a munkaadónak a munkavállalóval szembeni, a szerződés, illetve a munkaviszony feltételeire vonatkozó tájékoztatási kötelezettségéről szóló 1991. október 14-i 91/533/EGK tanácsi irányelvre ⁽²⁾,
- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet alapvető munkaügyi normáira,
- tekintettel a szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló, 2004. április 29-i 883/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾,
- tekintettel az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁴⁾, a 2004/38/EK irányelv alkalmazásáról szóló 2008-as jelentésre (COM(2008)0840), valamint a 2004/38/EK irányelvről szóló 2007. novemberi és 2009. áprilisi tanácsi állásfoglalásokra,
- tekintettel az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv jobb átültetéséhez és alkalmazásához nyújtott iránymutatást (COM(2009)313) nyomon követő bizottsági dokumentumra,
- tekintettel a Jogi Bizottság által kért és az Európai Polgári Akciószolgálat (ECAS) által készített, „Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló 2004/38/EK irányelv alkalmazására vonatkozó összehasonlító vizsgálat” című időközi-jelentés-tervezetre,
- tekintettel a 2004/38/EK irányelv jobb átültetéséhez és alkalmazásához nyújtott iránymutatásról szóló bizottsági közleményre, valamint azon szándékára, hogy egyszerűsített útmutatókat tegyen közzé az EU polgárai számára és az internetet a legjobban kihasználja,
- tekintettel a szakmai képzések elismeréséről szóló 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽⁵⁾,
- tekintettel a „Mobilitás - eszköz a több és jobb munkahely érdekében: Az európai foglalkoztatási mobilitási cselekvési terv (2007-2010)” című, 2007. december 6-i bizottsági közleményre (COM(2007)0773),

⁽¹⁾ HL L 257., 1968.10.19., 2. o.⁽²⁾ HL L 288., 1991.10.18., 32. o.⁽³⁾ HL L 200., 2004.6.7., 1. o.⁽⁴⁾ HL L 158., 2004.04.30., 77. o.⁽⁵⁾ HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

2011. október 25., kedd

- tekintettel „A munkavállalók szabad mozgásának hatása az EU-bővítés összefüggésében” című, 2008. november 18-i bizottsági közleményre (COM(2008)0765),
 - tekintettel az „Új munkahelyekhez szükséges új készségek - A munkaerő-piaci és a képzettségi igények előrejelzése és összehangolása” című, 2008. december 16-i bizottsági közleményre (COM(2008)0868),
 - tekintettel „A munkavállalók szabad mozgásának megerősítése: jogok és jelentősebb fejlemények” című, 2010. július 13-i bizottsági közleményre (COM(2010)0373),
 - tekintettel az „Egységes piaci intézkedéscsomag – Tizenkét mozgatórugó a növekedés serkentéséhez és a bizalom növeléséhez – Együtt egy újfajta növekedésért” című, 2011. április 13-i bizottsági közleményre (COM(2011)0206), amely a munkavállalók mobilitását mint az egyik kulcsintézkedést tartalmazza,
 - tekintettel az Európa 2020 stratégiára, és különösen az „Új készségek és munkahelyek menetrendje” és a „Mozgásban az ifjúság” kiemelt kezdeményezésekre,
 - tekintettel a Bel- és Igazságügyi Tanács „A személyek szabad mozgása: a szabad mozgáshoz való joggal kapcsolatos visszaélések, illetve e jog nem megfelelő alkalmazása” című, 2008. november 27-i következtetéseire,
 - tekintettel a Foglalkoztatási, Szociálpolitikai, Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Tanács „A munkaerő szakmai és földrajzi mobilitása és a munkavállalók szabad mozgása az Európai Unióban” című, 2009. március 9-i következtetéseire,
 - tekintettel az európai polgársággal kapcsolatos problémákról és lehetőségekről szóló, 2009. április 2-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az európai foglalkoztatási mobilitási cselekvési tervről (2007–2010) szóló, 2008. december 18-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel „A mobilitás meglévő korlátainak meghatározása a belső munkaerőpiacon” című európai gazdasági és szociális bizottsági véleményre ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére, valamint az Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottság és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményeire (A7-0258/2011),
- A. mivel más tagállamban élni és dolgozni – etnikai származástól függetlenül – az alapvető szabadságok egyike az Unióban, és az uniós polgárság kulcsfontosságú eleme, melyet a szerződések is elismernek, ugyanakkor a statisztikák szerint még mindig nagyon kevesen élnek ezzel a joggal, annak ellenére, hogy konkrét kezdeményezések születtek a munkavállalói mobilitás előmozdítására,
- B. mivel az uniós munkavállalók mobilitását az egész Európai Unióban elő kell mozdítani, ahol munkahelyhiány mutatkozik,
- C. mivel az uniós munkavállalók nehézségekkel és kihívásokkal kerülhetnek szembe, amikor munkahelyet keresnek a fogadó tagállamban,

⁽¹⁾ HL C 137. E, 2010.5.27., 14. o.

⁽²⁾ HL C 45. E, 2010.2.23., 23. o.

⁽³⁾ HL C 228, 2009.9.22., 14. o.

2011. október 25., kedd

- D. mivel az Unió valamely más országában élni és dolgozni az alapvető szabadságok egyike az Unióban, az uniós polgárság alapvető eleme, amelyet a szerződések is elismernek, ugyanakkor a statisztikák szerint és a munkavállalói mobilitás előmozdítására irányuló konkrét kezdeményezések ellenére még mindig nagyon kevesen élnek ezzel a joggal,
- E. mivel a jelenlegi munkavállaló mobilitás mértéke nem elegendő ahhoz, hogy fokozza a munkaerőpiacok hatékonyságát az Európai Unióban; mivel az uniós polgárok mindössze 2,3 %-a él az állampolgársága szerinti államtól eltérő tagállamban, ugyanakkor 17 % kíván élni a szabad mozgás lehetőségével a jövőben, és 48 % fontolná meg, hogy elbocsátások esetén más államban vagy régióban keressen munkát,
- F. mivel a munkavállalók szabad mozgása pozitív társadalmi-gazdasági példát jelent az EU és a tagállamok számára egyaránt, ugyanis mérföldkő az EU integrációja, gazdasági fejlődése, társadalmi kohéziója, az egyének szakmai előrelépése, valamint az előítéletek, a rasszizmus és az idegengyűlölet elleni küzdelem szempontjából, továbbá ellensúlyozhatja a gazdasági válság kedvezőtlen hatásait, és jobb felkészülést biztosít a globális változás kihívásaira azáltal, hogy a civil társadalommal együtt az összes érdekelt felet döntéshozói szinten vonja be a párbeszédbe,
- G. mivel a munkavállalók mobilitásának előmozdítása pozitív módon járul hozzá az Európa 2020 stratégiában megállapított foglalkoztatási célkitűzések eléréséhez; felhívja a Bizottságot, hogy a munkaerőpiaci mobilitást szerepeltesse a kiemelt kezdeményezések között, illetve a tagállamokat, hogy a nemzeti stratégiáik és reformprogramjaik kialakításakor vegyék figyelembe a munkaerőpiaci és földrajzi mobilitási szempontokat,
- H. mivel a munkatügyi jogszabályok alacsony fokú rugalmassága gátolja a munkaerő mobilitását Európában,
- I. mivel a Bizottság 2008. november 18-i közleménye szerint a 2004-ben és 2007-ben az EU-hoz csatlakozott országokból származó mobilis munkavállalók pozitív hatást gyakoroltak az ilyen munkavállalókat befogadó tagállamok gazdaságára,
- J. mivel a társadalmaink közelmúltbeli fejlődése – különösen az ipari változás, a globalizáció, az új munkavégzési módok, a demográfiai változás és a közlekedési eszközök fejlődése miatt – nagyobb mértékű mobilitást tesz szükségessé a munkavállalók körében,
- K. mivel nem érkeztek visszajelzések negatív hatásokról azon tagállamokból, amelyek nem alkalmazták a 2004-ben és 2007-ben csatlakozott tagállamokból származó munkavállalók szabad mozgásával kapcsolatos átmeneti intézkedéseket, ennek ellenére számos tagállam úgy határozott, hogy a munkaerő-piacikon a román és a bolgár állampolgárokkal szemben továbbra is korlátozásokat alkalmaz,
- L. mivel a munkavállalók szabad mozgásának előmozdítására irányuló uniós jogi aktusok és programok ellenére számos tényező akadályoztatja ezen alapvető szabadság teljes körű érvényesítését (pl. szociális, nyelvi, kulturális, jogi és közigazgatási akadályok, a migráns munkavállalók igényeinek nem megfelelő, gyenge visszatérési politika, a mobilitási tapasztalat elismerésének hiánya, a házasársak és partnerek munkavállalásának terén felmerülő nehézségek, a diplomák és szakmai képesítések elismerésének hosszadalmas folyamata),
- M. mivel a gazdasági válság idején a munkavállalók szakmai és földrajzi mobilitása segítheti a munkanélküliség csökkentését, azáltal, hogy a munkaerő-kínálatot a kereslethez igazítja, és így hozzájárul a munkahely-teremtési lehetőségekhez, a gazdaság, a társadalom és a demográfia szerkezeti változásokhoz való hozzáigazításához, valamint a gazdasági növekedésnek és az EU versenyképességének előmozdításához; ennek fényében úgy véli, hogy a szakmai képesítések elismerésének jelenlegi eljárásai nagy akadályt jelentenek a munkavállalói mobilitás terén az Európai Unióban,
- N. mivel e korlátok és korlátozások sértik a munkavállalók egyik alapvető jogát, nehezítik az európai gazdaságok talpra állását, és az elérni kívánt hatással éppen ellentétes hatásúak lehetnek, például fokozhatják az illegális munkavállalást, a feketegazdaság kiszélesedését és a munkavállalók kizsákmányolását,

2011. október 25., kedd

- O. mivel az Európai Unió Alapjogi Chartájának 21. cikke értelmében tilos a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetés,
- P. mivel a jelenlegi gazdasági válság negatívan hatott a mobilitásra és leginkább az ideiglenes alkalmazotkat és a részmunkaidőben dolgozókat sújtotta, és mivel az egyik legkitettebb csoportot a nők képezik,
- Q. mivel a munkavállalók EU-n belüli mobilitása tekintetében nagy egyenlőtlenségek figyelhetők meg a nemek között (új munka vagy munkahelyváltás miatt a férfiak [44 %] sokkal gyakrabban mozognak, mint a nők [27 %] ⁽¹⁾); mivel a mobilitást nemek szerint lebontott adatok alapján hatékonyabban kell nyomom követni;
1. hangsúlyozza, hogy a Bizottság közleménye (COM(2008)0840) szerint a tagállamok ismétlődő jogsértéseket követnek el a 2004/38/EK irányelv megvalósítása során, ami hatással van a munkavállalók szabad mozgására, és ebből adódóan számos egyéni panasz és petíció, és több, mint 40 parlamenti kérdés született, melynek eredményeképpen a Bizottság öt jogsértési eljárást indított az irányelv helytelen alkalmazása miatt;
 2. üdvözli a COM(2010)0373-as számú bizottsági közleményt, amely bemutatja és elmagyarázza a munkavállalók szabad mozgásával kapcsolatos jelenlegi helyzetet, sajnálja ugyanakkor, hogy a közlemény nem tér ki konkrét intézkedésekre vagy a mobilitás problémáira adandó konkrét megoldásokra;
 3. üdvözli a Bizottság által indított kezdeményezéseket, amilyen például a „WO.M.EN – mobilitásfokozó mechanizmus”, és felkéri a nők munkaerő-piaci mobilitásának fokozását célzó projektek hatókörének bővítésére és javítására;
 4. felszólítja a Bizottságot, hogy a munkavállalók szabad mozgása előtt álló jelenlegi összes jogi, közigazgatási és gyakorlati akadály legyőzésére irányuló hosszú távú, átfogó, multidiszciplináris mobilitási stratégia kidolgozásával járuljon hozzá a munkavállalói mobilitás további előmozdításához; kéri, hogy folytassanak a munkaerőpiac követelményeire és a gazdasági trendekre összpontosító következetes, hatékony és átlátható politikát;
 5. felkéri a Bizottságot, hogy a migráns munkavállalók jogaira, valamint a mobilitásban az általános fejlődés, illetve az EU és tagállamai gazdasági tekintetében rejlő előnyökre vonatkozó egyszerűsített tájékoztatásra irányuló stratégiák kidolgozása és előmozdítása révén támogassa a munkaerő-mobilitást; az uniós jogszabályok hatékony végrehajtása szempontjából kulcsfontosságú a munkavállalók, családtagjaik és az érintettek figyelmének felhívása a munkaerő szabad mozgásával kapcsolatos jogokra, lehetőségekre és eszközökre;
 6. kiemeli, hogy a mobilitás hatékony fejlesztésének alapvető feltétele a tagállamok közötti szolidaritás és egyetértés tényleges megerősítése a jogszerű migráció egyértelmű jogszabályi keretének meghatározása révén;
 7. kéri a tagállamokat, hogy számolják fel a munkavállalók mobilitásának akadályait azáltal, hogy a házastársukat vagy partnerüket egy másik tagállamba követő személyek számára (akik többsége nő) megfelelő szolgáltatásokat nyújtanak, így például az új szociokulturális környezetükbe való beilleszkedésüket elősegítő képzéseket, mint például nyelvtanfolyamokat és szakképzéseket;
 8. megállapítja azonban, hogy a mobilitásnak továbbra is önkéntesnek kell lennie; hangsúlyozza, hogy a fokozott mobilitás „agyelszíváshoz” és a fiatalok elszívásához vezető kedvezőtlen mellékhatásait, valamint az egyik vagy mindkét szülő külföldi munkavégzése esetén a családi kohézióra és gyermekekre nehezedő kedvezőtlen hatásokat uniós szinten kellene jobban enyhíteni;

⁽¹⁾ Az Eurofound tanulmánya: Mobilitás Európában – hogyan tovább?

2011. október 25., kedd

9. felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak létre együttműködési mechanizmusokat, amelyek célja, hogy megakadályozzák a családokat – és különösen a gyermekeket – érő súlyos hatásokat, amelyeket a szülőktől való elszakadás és a közöttük lévő távolság okoz;

Közigazgatási egyszerűsítés és jogi szempontok

10. a szerződések és a jelenlegi szabályozások rendelkezéseire tekintettel emlékezteti a tagállamokat, hogy egyszerűsíteniük kell a munkavállalók szabad mozgásának gyakorlására vonatkozó közigazgatási eljárásaikat, abból a célból, hogy biztosítva legyen e jog optimális érvényesítése, és elkerülhetővé váljanak az alkalmazását korlátozó indokolatlan, szükségtelen és terhes közigazgatási eljárások;

11. sürgeti a Bizottságot, hogy a nemzeti hatóságok közötti szinergiák kialakítása érdekében támogassa a közigazgatási gyakorlatok egyszerűsítését és a közigazgatási együttműködést;

12. ösztönzi a tagállamokat, hogy hozzanak létre hatékonyabb kommunikációs csatornákat a migráns munkavállalók és a hozzájuk kapcsolódó kormányzati szolgálatok között, hogy a munkavállalók teljes körű hozzáférésük legyen a jogaikkal és kötelezettségeikkel kapcsolatos információkhoz;

13. hangsúlyozza, hogy a „munkavállalói jogok” jobban érvényesíthetők, ha az adott uniós migráns munkavállaló jogszerűen fizetett tevékenységet végez a fogadó tagállamban;

14. hangsúlyozza, hogy a gyermekek vagy idősek gondozásával járó munka céljából külföldre költöző nőket – mint például a gyermekfelügyeletet ellátó személy, au-pair, dada vagy ápoló – gyakran magán-személyek, azaz családok vagy családtagok alkalmazzák, így végül szerződés nélkül vagy illegálisan kénytelenek dolgozni, és ezért nem rendelkeznek a szociális biztonsághoz, az egészségügyi ellátáshoz stb. kapcsolódó jogosultságokkal és ellátásokkal;

15. aggódik a munkavállalók szabad mozgására vonatkozó jelenlegi irányelvek gyenge átültetése és végrehajtása miatt, különös tekintettel a harmadik országból származó családtagoknak a szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004/38/EK irányelvre, és az azzal összeegyeztethetetlen, fáradtságos közigazgatási eljárásokra és további tartózkodási okmányok előírására (munkavállalási engedély, kielégítő lakhatási körülményeket igazoló dokumentum);

16. felszólítja a Bizottságot, hogy a 2004/38/EK irányelv végrehajtásának folyamatos és átfogó ellenőrzésén keresztül teljes körűen érvényesítse a szerződésekből eredő előjogait, beleértve szükség szerint azon jogát is, hogy jogsértési eljárást indít a szabályozásokat be nem tartó tagállamok ellen;

17. kéri a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a munkaerőpiacukhoz való hozzáférésre vonatkozó átmeneti időszakot szabályozó azon előírásaikat, amelyek hosszú távon negatív hatással lehetnek az Európai Unió Szerződéseiben foglalt alapvető olyan értékekre és jogokra, mint például a mozgás szabadsága, a megkülönböztetésmentesség, a szolidaritás és az egyenlő jogok; ezért üdvözli egyes tagállamok nemrégiben hozott azon döntését, hogy teljesen megnyitják munkaerőpiacukat a 2004-ben csatlakozott tagállamok némelyike számára, és sajnálatát fejezi ki az egyéb tagállamokban nemrégiben előterjesztett olyan jogalkotási javaslatok miatt, amelyek célja a 2004-ben és 2007-ben csatlakozott tagállamokból származó munkavállalók jogainak aláásása; felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, vajon az ilyen politikák sértik-e az uniós jogot;

18. felhívja a Bizottságot, hogy erősítse meg a szakmai képzések elismerésének a 2005/36/EK irányelvben meghatározott hatályos jogi keretét;

19. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló, 1968. október 15-i 1612/68/EGK tanácsi rendeletet ⁽¹⁾ annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az Európai Parlament ezen állásfoglalásban megfogalmazott javaslatait;

(1) HL L 257., 1968.10.19., 2. o.

2011. október 25., kedd

20. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok alkalmazzák a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló „Brüsszel I” rendeletet (44/2001/EK tanácsi rendelet); hangsúlyozza a „Brüsszel I” rendelet fontosságát a munkavállalók kizsákmányolásáért kiszabott szankciók és pénzbírságok tekintetében;

21. annak biztosítására kéri a Bizottságot, hogy a tagállamokban mindenféle megkülönböztetés – ideértve a szexuális irányultságon alapuló megkülönböztetést is – nélkül hajtsák végre a 2004/38/EK irányelvet; emlékezteti a Bizottságot a szabad mozgás – szexuális irányultságtól függetlenül – valamennyi uniós polgár és családja számára történő biztosítására vonatkozó korábbi felhívásokra;

Kapcsolat a többi szakpolitikával

22. megjegyzi, hogy a munkavállalók szabad mozgáshoz való jogát nem lehet az egyéb uniós jogoktól és alapelvektől elszigetelve kezelni, és hogy az európai szociális modellnek, valamint az Emberi Jogok Európai Egyezménye által biztosított, az Európai Unió Alapjogi Chartájában is kifejezett jogoknak a tiszteletben tartása lehetőséget nyújt a tisztességes munkára, megfelelő munkakörülményekre – ideértve a munkahelyi védelmet és biztonságot is –, társadalombiztosítási jogosultságokra, egyenlő bánásmódra, a családi élet és a munka világa összeegyeztetésére, valamint a szolgáltatásnyújtás szabadságának biztosítására; hangsúlyozza, hogy a helyi, regionális és európai választásokon történő szavazáshoz való jog e jogok alapvető eleme, és jobb végrehajtásra szólít fel; megállapítja, hogy a származási tagállamok nemzeti választásain történő szavazáshoz való jog elveszhet, ezért úgy gondolja, hogy mérlegelni kell a fenti kérdést;

23. felhívja a Bizottságot, hogy készítsen eredménytáblát, amely a szabad mozgáshoz való jogokkal élni kívánó uniós munkavállalók előtt álló akadályokat és ezek tagállami kezelését ismerteti, annak felmérése érdekében, hogy az ilyen akadályokkal alaposan és hatékonyan foglalkoznak-e;

24. felhívja a Bizottságot, hogy mélyrehatóan értékelje a tagállamokban a munkaerőpiac tekintetében fennálló jelenlegi gazdasági helyzetet; felhívja a tagállamokat, hogy jobban integrálják a migrációs politikákat a munkaerő tekintetében, a munkaerő hiányainak kezelése érdekében és a belföldi termelés előmozdítása céljával;

25. gratulál a Bizottságnak a munkavállalói mobilitás Európa 2020 stratégiával történő összekötéséhez, és álláspontja szerint ez az EU-n belül kulcsfontosságú a jólét megalapozott és fenntartható munkahelyteremtés révén megvalósuló fellendítéséhez;

26. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a munkavállalókkal szembeni egyenlő bánásmód, valamint a munkaügyi jogok megfelelő védelme az érintett tagállamban hatályos nemzeti szabályok és kollektív szerződések szerint valósuljon meg; úgy véli, hogy a nemek közötti egyenlőség tekintetében az Európai Unióban a bér- és szociális dömping megelőzése érdekében mindenütt érvényesülnie kell az „azonos helyen egyenlő munkáért egyenlő bért” alapelvnek; hangsúlyozza, hogy a jogok csak akkor válnak mindenki előnyére, ha azokat megfelelően végrehajtják és betartatják; e célból felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy a szabad mozgást soha ne használják az egyenlő bánásmód megsértésére, valamint szociális dömpinghelyzetek kialakítására;

27. úgy véli, hogy az uniós és a tagállami szabályozást szorosabban koordinálni kell a munkavállalók szabad mozgásának érvényesítése és kihasználása előtt álló bármilyen akadály kialakulásának megelőzése érdekében;

28. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szubszidiaritást figyelembe véve garantálják a megkülönböztetésmentességről szóló, meglévő jogszabályok helyes végrehajtását, tegyenek gyakorlati intézkedéseket az egyenlő bánásmód elvének az utazó munkavállalók tekintetében történő betartatására, és küzdjenek az előítéletek, a rasszizmus és az idegengyűlölet ellen;

29. sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy erősítse meg a migráns munkavállalók EU-ban való közvetlen és közvetett megkülönböztetése, kizsákmányolása és hiányos nyelvtudásuk következtében a jogaik megsértése elleni küzdelemre, valamint a fogadó tagállamban a foglalkoztatásukra alkalmazandó jogszabályokra irányuló uniós politikákat;

30. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a munkaerőpiac ellenőrzéséért felelős hatóságok fordítsanak fokozott figyelmet az utazó munkavállalók jogainak védelmére, különösen a munkajogra vonatkozó oktatás javításával és a tájékozottság fokozásával;

2011. október 25., kedd

31. úgy véli, hogy a szociális biztonság, az ellátó rendszer és az adók területén a tagállamok által hozandó jogszabályi változásokat előzetesen meg kell vizsgálni a munkavállalók szabad mozgására gyakorolt következmények szempontjából; ezért felszólít egy, a határokkal kapcsolatos hatásvizsgálat elvégzésére irányuló kötelezettség bevezetésére, amely vizsgálat részletes információkkal szolgál a szabad mozgás előtti akadályokról;
32. kiemeli, hogy a határokon átnyúló fokozott mobilitás a szociális partnerek tevékeny részvételét is igényli annak érdekében, hogy az érintett munkavállalók, különösen az átmenetileg külföldön dolgozók számára megfelelő és hatékony tájékoztatást, támogatást és védelmet nyújtsanak szociális és munkaügyi jogaik terén;
33. úgy véli, hogy a munkavállalók szabad mozgását érintő valamennyi szakpolitika hatékony végrehajtása érdekében a fellépéseket össze kell hangolni, különös tekintettel az olyan területekre, mint a belső piac megvalósítása, a társadalombiztosítási rendszerek összehangolása, kiegészítő nyugdíjjogosultságok, a munkavállalók védelme, a határokon átnyúló egészségügyi ellátás, oktatás és szakképzés, (például a kettős adózás megelőzését célzó) adóintézkedések és a megkülönböztetés elleni fellépés;
34. hangsúlyozza, hogy a munkaerő-piaci korlátozások akadályozzák a belső piac működését, valamint a gazdasági válság rávilágít a szabad munkaerő-áramlás előmozdításának szükségességére;
35. megismétli, hogy az EU belső piacának területén az ellentmondások elkerülése érdekében, illetve a foglalkoztatás céljából a tagállamoknak előnyben kell részesíteniük az uniós polgárokat, illetve a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről szóló, 2009. május 25-i 2009/50/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében előnyben részesíthetik a magas szintű képzettséget igénylő munkát kereső, harmadik országbeli állampolgárokat; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy elutasítsák az uniós kékkártya iránti kérelmeket azokban a munkaerő-piaci ágazatokban, amelyekhez átmeneti rendelkezések alapján más tagállamok munkavállalói számára korlátozott a hozzáférés;
36. az európai és a nemzeti intézmények között nagyobb mértékű koordinációra szólít fel a polgárok jobb tájékoztatása és segítése, valamint annak nyomon követése érdekében, hogy a munkavállalói mobilitás végrehajtásának felgyorsítása érdekében hogyan ültetik át a gyakorlatba a munkavállalók szabad mozgáshoz való jogát, és az egyének hogyan élnek azzal;
37. véleménye szerint a megfelelő társadalombiztosítási rendszerek nagyban elősegítik a munkavállalók földrajzi és foglalkoztatási mobilitását, a mobilis munkavállalók társadalmi befogadásával és a visszatérő munkavállalók társadalmi reintegrációjával pedig foglalkoznia kell a munkavállalói mobilitással kapcsolatos politikának; hangsúlyozza, hogy ebből a célból elengedhetetlen a már megszerzett jogosultságok elismerése, valamint az egyes tagállamok rendszerei közötti különbségek jobb megértése, ezért ösztönözni kell azokat;
38. felhívja a tagállamokat, hogy kezeljék az utazó munkavállalók körében tapasztalható színlelt önfoglalkoztatás kérdését; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell e munkavállalók jogokhoz és védelemhez való hozzáférését;
39. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy küzdjenek az uniós munkavállalókkal szembeni idegengyűlölet ellen az integráció és a tájékoztatás eszközeinek biztosításával, valamint a megértés, a kulturális sokféleség és a tisztelet előmozdításával az utazó munkavállalókat befogadó tagállamokban;
40. hangsúlyozza, hogy a munkavállalók szabad mozgásának hatékony végrehajtásához az európai és a nemzeti hatóságok összehangolt fellépésére van szükség, az e joghoz közvetetten kapcsolódó olyan kérdésekre vonatkozó közigazgatási eljárások előmozdítása és egyszerűsítése érdekében, mint például a járművek forgalmi engedélyének átírása, az egészségügyi dokumentációkhoz való hozzáférés biztosítása, a mindenkori egészségügyi szakemberek kompetenciáit bemutató átfogó adatbázis rendelkezésre bocsátása, a kettős adózás elkerülése, világos szabályok az orvosi költségek visszatérítésére vonatkozóan, stb.;

(1) HL L 155., 2009.6.18, 17. o.

2011. október 25., kedd

41. úgy véli, hogy a bevándorló munkavállalók szociális jogainak hordozhatósága elengedhetetlen a szerzett jogok tényleges gyakorlásának biztosításához;

42. úgy véli, hogy a kkv-k megindíthatják a gazdasági fellendülést és fejlődést, mivel a munkahely-teremtés elsődleges forrásai; ezért ismételten hangsúlyozza, hogy az EU-nak el kell köteleznie magát a kkv-k – különösen foglalkoztatási politikákon és szakképzési programokon keresztül történő – támogatása és fejlesztése mellett (pl. a Progress mikrofinanszírozási eszköz révén);

43. felkéri a határ menti régiókat, hogy mérlegeljék határon átnyúló munkavállalói mobilitás előmozdítását szolgáló megállapodások megkötését, hogy e régiók kölcsönös (játékony hatású) előnyökre tegyenek szert;

A szabad mozgást támogató intézkedések

44. felszólítja a tagállamokat a 2007-ben csatlakozott tagállamok vonatkozásában a munkavállalók szabad mozgását akadályozó meglévő átmeneti korlátozások felszámolására; úgy véli, hogy ezek az akadályok kettős mércét alkalmaznak, az elérni kívánt hatással éppen ellentétes hatásúak, és uniós polgárokkal szembeni megkülönböztetésnek minősülnek, és kéri a preferencia záradék tényleges érvényesítését az egész Unióban;

45. úgy véli, hogy az Európai Unióban a munkaerő mobilitása alapvető fontosságú a gazdasági fellendülés, valamint az Európa 2020 stratégia célkitűzéseinek megvalósítása szempontjából; következésképpen felkéri a román és bolgár állampolgárokkal szemben munkaerő-piaci korlátozásokat alkalmazó tagállamokat, hogy 2011 végéig töröljék el ezeket, a csatlakozási szerződés szerinti ütemtervnek megfelelően;

46. szorosabb és hatékonyabb együttműködést kér az illetékes nemzeti hatóságok között, amikor ellenőrzik a munkaszerződések nemzeti és uniós jognak való megfelelőségét; rámutat arra, hogy jogsértések esetében biztosítani kell a tagállamok közötti kölcsönös segítségnyújtást és információcserét; kéri a Bizottságot, hogy ellenőrizze ezt a folyamatot;

47. felhívja a hatóságokat és valamennyi érdekelt felet, hogy tegyenek meg minden tőlük telhetőt annak érdekében, hogy a munkavállalók körében növeljék a jogaikkal és a munkavállalói viszonyukat, valamint munka- és életkörülményeiket szabályozó különböző eszközökkel (munkajog, kollektív szerződések, magatartási kódexek, szociális biztonsági rendelkezések) kapcsolatos tudatosság szintjét;

48. sajnálatát fejezi ki a munkaügyi ellenőrzések Unió-szerte tapasztalható csökkenése miatt; hangsúlyozza, hogy a hatékony ellenőrzések az egyenlő bánásmód és az egyenlő feltételek biztosításának elengedhetetlen elemét képezik; felhívja a tagállamokat, hogy fokozzák a munkaügyi ellenőrzést és biztosítsanak elegendő forrást a munkaügyi ellenőrzésekhez; felhívja a Bizottságot, hogy javítsa a munkaügyi ellenőrzések terén az együttműködést és koordinációt;

49. úgy véli, hogy a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az utazó uniós munkavállalók gyermekei nemzetiségük vagy állampolgárságuk tekintetében ne szembesüljenek nehézségekkel szüleik munkavállalási döntése miatt, valamint az utazó munkavállalók gyermekeinek sajátos szükségleteit kellően meg kell vizsgálni annak érdekében, hogy biztosítani lehessen a hatékony politikai válaszokat.

50. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak javítaniuk kell a szüleik által hátrahagyott gyermekek helyzetén, és elő kell segíteniük normális fejlődésüket, az oktatás kínálta lehetőségek igénybevételét és a megfelelő társadalmi életet;

51. aggodalmának ad hangot a kényszermunka EU-ban észlelhető növekvő mennyisége miatt, amely néhány területen szorosan kapcsolódik a szervezett bűnözéshez; hangsúlyozza, hogy a kényszermunkát az EUROPOL és az EUROJUST tevékenységeiben kiemelt fontosságúként kell kezelni; sürgeti a tagállamokat, hogy fokozzák a kényszermunka ellenőrzését, üldözését és szankcionálását célzó közös erőfeszítéseiket, és gondoskodjanak róla, hogy ezekre büntetőjogi szankciók vonatkozzanak; hangsúlyozza, hogy a kényszermunka áldozatainak védelmét biztosító intézkedésekre van szükség;

2011. október 25., kedd

52. kéri a Bizottságot, hogy vizsgálja meg és tegye közzé a munkavállalói mobilitás társadalmi-gazdasági és földrajzi kohézió tekintetében a fogadó államra, az anyaországra és az EU-ra gyakorolt kedvező és kedvezőtlen hatásait, kiemelve az alábbi következményeket: gazdasági veszteségek; a be nem jelentett munkavégzés és a visszaélésekre alkalmas adó munkakörülmények előfordulásának megnövekedése átmeneti intézkedések megléte esetén a tisztázatlan jogi helyzetből fakadóan; a jogokkal kapcsolatos tudatosság hiánya az EU polgárai körében; valamint a 2004-es és a 2007-es bővítési hullámmal érkező uniós munkavállalók integrálását célzó eszközök tagállamok általi késedelmes megvalósításának következményei; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy az összes jelenlegi tagállam vagy jövőbeni tagjelölt ország tekintetében kerüljék el olyan átmeneti intézkedések meghozatalát, amelyek korlátozzák a munkavállalók szabad mozgását, és káros hatással vannak az uniós munkaerőpiacok versenyképességére;

53. sürgeti a Bizottságot, hogy a témához kapcsolódó összes kijelölt program felhasználásával folytassa a fiatalok földrajzi mobilitásának a tanulmányi mobilitási programok útján megvalósuló előmozdítását célzó kezdeményezéseit;

54. üdvözli a Bizottság arra irányuló tervét, hogy 2020-ig terjedően ágazatok, foglalkozások, képzettségi szintek és országok szerinti lebontásban rendszeresen ellenőrizze a hosszú távú kínálatot és keresletet az európai munkaerőpiacokon, és határozottan azt javasolja, hogy hangolják össze a foglalkoztatási és oktatási politikákat a tagállamok között, annak érdekében, hogy teljesíteni tudják az Európa 2020 stratégia munkahelyteremtéssel kapcsolatos célkitűzéseit, és elkerüljék a szabad mozgás gyakorlását esetlegesen gátló közvetett akadályok jövőbeni kialakulását, például a más uniós tagállamokban szerzett diplomák elismerésének megtagadását; a tervnek világosan azonosítania kell az EU-ban rövid, közép- és hosszú távon jelentkező munkaerőhiányt;

55. megfelelő intézkedések kidolgozására és végrehajtására szólít fel annak érdekében, hogy megszűnjenek a különösen a kelet- és dél-európai munkavállalókkal szemben fennálló hátrányos megkülönböztetéseket és negatív sztereotípiákat, és ösztönözzék a szabad mozgáshoz való jogukkal élő munkavállalók integrációját a fogadó ország társadalmába;

56. felszólítja a hatóságokat valamennyi szinten, hogy biztosítsák a politika támogatását, és különösen a munkakezdők körében hívják fel a figyelmet a mobilitás lehetőségeire és előnyeire, továbbá kiemeli a Bizottság koordinációban betöltött szerepét;

57. úgy véli, hogy a tagállamoknak általános kritériumokat kellene megállapítaniuk az oklevelek és képesítések elismerésére, és elő kellene mozdítaniuk azok alkalmazását, mivel ez gyakran nehézségeket okoz a származásuktól eltérő tagállamban munkát kereső személyek számára;

58. sajnálatát fejezi ki azon tagállami politikákkal kapcsolatban, amelyek más uniós polgárokat tevékenyen ösztönöznék az adott tagállam elhagyására; annak ellenőrzésére kéri a Bizottságot, hogy az ilyen politikák sértik-e a szabad mozgás jogát;

Foglalkoztatási szolgálatok és a munkavállalók tájékoztatása

59. elismeri és hangsúlyozza az állami foglalkoztatási szolgálatok, és különösen az EURES-rendszer és hálózat abban a tekintetben betöltött jelentőségét, hogy szerte az EU-ban, és különösen a határ menti régiókban előmozdítják a munkavállalói mobilitást azáltal, hogy tájékoztatást nyújtanak megüresedett állás-helyekről, bevándorlással, illetve migrációval és határ menti munkavállalással kapcsolatos jogokról és kötelezettségekről, oktatási és szakképzési lehetőségekről és munka-és életkörülményekről; hangsúlyozza a határ menti társulások keretében a szociális partnerek különleges szerepet töltenek be a munkavállalói tanácsadás terén; hangsúlyozza, hogy az EURES továbbra is maradjon a tisztességes mobilitás támogatásának eszköze, és ezért felhívja a Bizottságot, hogy továbbra is bocsássa rendelkezésre a pénzügyi eszközöket a szociális partnerek határ menti régiókban végzett munkájának támogatásához;

60. felszólít az EURES intézményi kapacitásainak fejlesztésére, és a munkavállalók és a családjaik mobilitásának elősegítését szolgáló egyablakos eszköz EURES keretében történő megerősítésére;

2011. október 25., kedd

61. aggodalmanak ad hangot az EURES-tanácsadóknak nyújtott támogatások csökkenése miatt, és olyan hosszú távú stratégia melletti kötelezettségvállalásra szólít fel, amely lehetővé teszi, hogy az EURES és személyzete hatékonyan lássa el a feladatait, és megállapítja, hogy ez kizárólag a finanszírozás növelése esetén lehetséges;

62. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyék meg mindazokat a szükséges lépéseket, amelyek eredményeképpen az EURES és az illetékes nemzeti közszolgálatok közötti együttműködés még hatékonyabbá és eredményesebbé válik;

63. ösztönzi a tagállamokat, hogy a Bizottsággal együttműködve népszerűsítsék az EURES-t a polgárok körében, azáltal, hogy állami munkaközvetítő szolgálatokon keresztül ellátják őket az EURES kihasználására vonatkozó megfelelő dokumentációval és tanácsokkal, valamint a felsőoktatás keretein belül a mobilitást ösztönző találkozókát szerveznek;

64. úgy véli, hogy tovább kell javítani az uniós munkavállalóknak a munkavállalói mobilitás előnyeiről, valamint az abból eredő jogokról és kötelezettségekről nyújtott tájékoztatást; kéri a Bizottságot, hogy fellépését hangolja össze a nemzeti hatóságokkal, és alakítson ki összeköttetéseket az EURES és a SOLVIT online problémamegoldó hálózat között a mobilitási jogokkal élő polgároknak nyújtott szolgáltatás minőségének javítása érdekében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy létesítsenek többnyelvű tanácsadó irodákat az EU migráns munkavállalói számára, különösen olyan helyeken, ahol sok migráns munkavállalót foglalkoztatnak;

65. hangsúlyozza, hogy az aktív foglalkoztatáspolitikák előmozdításakor az EU-ban rendelkezésre álló tanulmányi és képzési programokkal kapcsolatos tájékoztatást kiemelt fontosságúként kell kezelni;

66. sürgeti a munkaadókat a munkavállalóval szembeni, a szerződés, illetve a munkaviszony feltételeire vonatkozó tájékoztatási kötelezettségéről szóló, 1991. október 14-i 91/533/EGK tanácsi irányelv (az úgynevezett „tájékoztatásról szóló irányelv”) ⁽¹⁾ végrehajtásának megerősítését azon minimális tájékoztatással kapcsolatban, amelyet a munkavállalóknak a munkáltatójuktól kell kapniuk a munkaviszonyukat illetően, beleértve a fogadó országban a foglalkoztatási helyzetüket érintő összes vonatkozó rendelkezést;

67. felhívja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal együttműködve mozdítsa elő a szociális partnerek aktív bevonását, a migráns munkavállalók jogai gyakorlati érvényesítésének és megerősítésének biztosítása érdekében;

68. hangsúlyozza az EURES hálózaton belül a munkavállalók és a munkáltatók együttműködésének szükségességét;

69. a nemzeti és regionális hatóságok között intenzívebb párbeszéd és koordináció folytatására szólít fel, mivel közelségük és a polgárok igényeinek ismerete miatt sok polgár számára rendszerint ezek jelentik az első információforrást, és kéri a szociális partnerek nagyobb mértékű bevonását;

70. felszólítja a tagállamokat, hogy kísérik szorosabban figyelemmel a munkaközvetítő ügynökségek tevékenységét annak biztosítása érdekében, hogy ne sértsék meg az utazó munkavállalók jogait, illetve ne érje őket csalódás az elvárásaik tekintetében, ami hátráltathatná a munkavállalók szabad mozgását és szociális biztonságát;

71. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy kísérik figyelemmel a más tagállamból érkező munkavállalók számára munkát kínáló ügynökségek és szervezetek helyzetét, és tárják fel az esetlegesen illegális vagy feketemunkát, illetve fiktív munkát kínáló ügynökségeket/szervezeteket;

72. hangsúlyozza, hogy a szabad mozgás megvalósításához a mindenkor fogadó országban a munkáltatókat kötelezni kell arra, hogy tájékoztassák a külföldi munkavállalókat a munkavállalói jogokról; ezenkívül a tagállamokban többnyelvű tanácsadó irodákat kell létrehozni a migráns munkavállalók számára;

⁽¹⁾ HL L 288., 1991.10.18., 32. o.

2011. október 25., kedd

73. felhívja a Bizottságot, hogy indítson párbeszédet az ezen irányelv hatálya alá tartozó munkavállalókra gyakorolt adózási hatásokról, hogy jobb tájékoztatást és lehetséges megoldásokat nyújtson azokkal a kulcsfontosságú kérdésekkel kapcsolatban, amelyek a munkavállalói mobilitás terén akadályozó vagy visszatartó hatásúak lehetnek;

Készség- és tudáshalmaz a jobb versenyképesség céljából

74. Európa versenyképességének biztosításához és növeléséhez előtérbe kell helyezni a formális és informális oktatásba, a szakképzésbe, a munkatapasztalatok cseréjébe, valamint a munkavállalói mobilitással kapcsolatos eljárások felgyorsítását célzó összehangolt fellépésekbe való befektetést;

75. álláspontja szerint az aktív munkaerő-piaci politikákat – és különösen a szakképzést és az élethosszig tartó tanulást – meg kell erősíteni, mivel hozzájárulhatnak a munkavállalói mobilitás növeléséhez, a strukturális munkanélküliség idején megkönnyítik az átállásokat, és lehetővé teszik a munkavállalók számára, hogy alkalmazkodjanak a munkaerő-piaci változásokhoz;

76. gratulál a Bizottságnak a „Mozgásban az ifjúság” kiemelt kezdeményezéshez és az „Új készségek és munkahelyek menetrendje” elindításához, és különösen üdvözli „Az első EURES-állásod” kísérleti projektet, valamint az európai készségútlevel bevezetésére irányuló javasolt fellépést;

77. üdvözli a fiatalok képzését a más országokban való munkavégzéshez és élethez szükséges készségek terén; álláspontja szerint az embereknek joguk van olyan országban élni és dolgozni, amelyet ők választanak;

78. úgy véli, hogy a sajátos nemzeti, regionális vagy helyi piaci elvárásoknak megfelelő készségek és tudás előmozdítja a munkavállalói mobilitást, és kéri a Bizottságot, hogy dolgozza ki a készségek iránti keresletre vonatkozó menetrendet, és végezze el a jövőbeni munkahelyek közép- és hosszú távú értékelését, összeegyeztetve a készségekkel kapcsolatos kínálatot és keresletet, valamint fogalmazzon meg közép- és hosszú távú kilátásokat az egyes szakmákat érintő munkaerő-hiánnyal kapcsolatban, amely a népesség demográfiai változásai és a lakosság elöregedése nyomán jelentkezhet;

79. úgy véli, hogy a munkavállalói mobilitás kétirányú folyamat; egyrészt az oktatás valamennyi típusa révén készségek és ismeretek összegyűjtéséhez vezet az új állás keresésekor versennyel szembesülő aktív népesség felkészítése érdekében, másrészt pedig az utazó munkavállalók fejleszthetik készségeiket és ismereteiket a munkavállalói mobilitás révén, mivel az új helyen több gyakorlati tapasztalatra és ismeretre tesznek szert;

80. megítélése szerint a mobilitást különösen a szakképzésben kell támogatni, mivel ezen a területen továbbra is jelentős hiányosságok léteznek; hangsúlyozza olyan programok, mint például a Leonardo jelentőségét, és felszólítja a tagállamokat és a szakképzésben részt vevő vállalatokat, hogy jobban használják fel ezeket a programokat, illetve könnyítsék meg a programok felhasználását;

81. reméli, hogy az utazó munkavállalók által a mobilitásuk során megszerzett új ismereteket érvényesíteni tudják, annak érdekében, hogy a megnövekedett egyéni készségeiket elismerjék, és a tartós szakmai beilleszkedésük esélye megnőjön;

82. véleménye szerint nem csak a fiatal munkavállalókra kell összpontosítani, hanem a különböző munkavállalói csoportok szabad mozgását támogató és ösztönző, a csoportok konkrét jellemzőire (életkor, nem, készségek, kiszolgáltatott helyzetben vagy kisebbségben lévő csoporthoz tartozás) és igényeire alapuló, célzott stratégiákra van szükség, hogy a mobilitás a munkavállalók minden csoportja számára lehetségessé válhasson;

83. felszólítja a tagállamokat, hogy az egész életen át tartó tanulással és a szakképzéssel kapcsolatos stratégiáikat igazítsák a munkaerő-piaci fejleményekhez, és biztosítsanak átváltható készségeket, melyek a földrajzi kiterjedés és a tudás szempontjából nagyobb területet fednek le, hogy a készségek megfelelően igazodjanak a munkaerő-piaci kínálatához;

2011. október 25., kedd

84. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a diplomák egyszerűsített kölcsönös elismerése révén működjenek együtt annak érdekében, hogy a középiskolai és az egyetemi tantervek, valamint az oktatási rendszerek összehasonlíthatóbbak legyenek az EU-ban, többek között az iskolai végzettségek (elengedhetetlen) kölcsönös elismerésének előmozdítása céljából; kiemeli azonban, hogy ez nem egyenlő a szabályozott szakmák képesítéseinek elismerésével, noha általában véve támogatja az e szakmákhoz való hozzáférés liberálisabbá tételét; ezzel kapcsolatban üdvözli, hogy egyre több határon átívelő együttműködés tapasztalható a főiskolák és az egyetemek között, és felszólítja a tagállamokat, hogy támogassa ezt a tendenciát;

85. bátorítja a tagállamokat, hogy munkavállalók és munkáltatóik részvételének ösztönzésével fokozzák a kis- és középvállalkozások közreműködését az élethosszig tartó tanulásban, különös hangsúlyt fektetve a nyelvek és az új technológiák munkaerő-piaci igényekhez illeszkedő elsajátítására, mivel az európai munkaerő legnagyobb részét a kis- és középvállalkozások foglalkoztatják, és azok ily módon még versenyképesebbé válnak, emellett ez a mobilitást is erősíti annak érdekében, hogy számos tagállamban megoldják azt a problémát, hogy az üres állásokat nem sikerül betölteni;

86. véleménye szerint nagyobb szinergiát kell teremteni a diákok, a szakképzésben részt vevők és a gyakornokok szabad mozgásának ösztönzésére, valamint a kifejezetten a munkavállalók szabad mozgásának előmozdítására irányuló programok között;

87. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a Bizottság és a szociális partnerek támogatásával hozzanak létre a nyelvtanulás elősegítésére és a fogadóállam kulturális hagyományainak oktatására szolgáló struktúrákat a migráns munkavállalók családjai számára, mivel ezek a tényezők továbbra is akadályozzák az európai polgárok mobilitását;

88. úgy véli, hogy a nem megfelelő nyelvtudás (különösen felnőttek esetében) továbbra is jelentős mértékben akadályozza a munkavállalói mobilitást, és a be nem jelentett munkavégzés előfordulásának gyakoribbá válásához vezethet; felkéri a tagállamokat az idegen nyelvek oktatásának aktívabb támogatására és kiépítésére az iskolák valamennyi típusában, a Bizottságot pedig arra, hogy folytassa az e téren tett erőfeszítéseit;

*

* *

89. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A szolgálati irányelv kölcsönös értékelési folyamata

P7_TA(2011)0456

Az Európai Parlament 2011. október 25-i állásfoglalása a szolgálati irányelv kölcsönös értékelési folyamatáról (2011/2085(INI))

(2013/C 131 E/05)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkére,

— tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9., 49. és 56. cikkére,

— tekintettel az „Úton a szolgáltatások jobban működő egységes piaca felé – a szolgáltatási irányelv kölcsönös értékelési folyamatának eredményeire építve” című bizottsági közleményre (COM(2011)0020) és az ezt kísérő, a szolgáltatási irányelv kölcsönös értékelési folyamatáról szóló bizottsági munkadokumentumra (SEC(2011)0102),